

bring. Samtidig er der rundt omkring i Landet dannet ny Trafikcentre og opvokset Landstationer, der saavel med Hensyn til Befolkningens Antal som den samlede Trafik enten allerede har overskøjet eller truer med at distancere mange af de gamle Købstæder og Handelspladser, der have bevaret deres Toldsted fra Fortiden.

De senere Aars Lovgivning viser, at Rigsdagen, følgende den gamle Praksis, har godkendt Oprettelsen af et nyt Toldkammer i Herning og etableret Toldklarering i Haslev og Odder. Udvalget finder, at man her er inde paa en Vej, der ved nøjere Overvejelse næppe ret vel lader sig forene med en god Statsøkonomi. I Stedet for at forsøge Toldstedernes og Toldfunktionærernes Antal burde man formentlig hellere fremme en Udvikling i modsat Retning ved at reducere Personalet og nedlægge en Del af de mindre Toldsteder, der ere blevne overflødiggjorte ved Trafikmidlernes tiltagende Udvikling.

Selv om man ikke vil gaa saa vidt helt at se bort fra nedarvede Tilstande og afgøre hvert enkelt Toldsteds Opretholdelse eller Nedlæggelse i Henhold til de Krav, der lade sig udlede af Nutidens faktiske Forhold, maa Lovgivningen dog formentlig være ej alene berettiget, men ogsaa forpligtet til læmpeligt at regulere Toldopkrævningen i Retning af den størst mulige Besparelse, der gennem en tidssvarende Simplificering af Kontrolapparatet lader sig forene med en forsvarlig Varetagelse af Statskassens Interesser.

Udvalget foreslaar i Overensstemmelse med den her fremsførte Opfattelse at nedlægge 10 af de bestaaende Toldsteder. Angaaende Forstaaelsen af Ordet: „Toldsted“ i Sammenhæng med den foreliggende Sag er der mellem Udvalget og Finansministeren opnaaet Enighed om, at der her er Tale om Toldklaringssteder med fast Personale og Toldbygning. Ogsaa Nedlæggelsen af de her omhandlede 10 Toldsteder foreslaas gennemført læmpeligt med 2 Nedlæggelser

aaarlig i Løbet af de første 5 Aar efter Lovens Strafftræden. I Sammenhæng hermed foreslaas det — ligeledes i Løbet af 5 Aar — at formindske det samlede Antal af Toldetatens i Henhold til Lønningssloven lønnede Funktionærer med 20. Regnes her til de før nævnte 10 Toldkrydsassistenter, vil Funktionærernes samlede Antal altsaa blive nedsat med 30.

Regeringen har fulgt den samme Vej ved Forelæggelsen af det i indværende Samling fremsatte Forslag til Lov om Kontorholds-godtgørelse ved Toldvæsenet, idet det samlede Antal af Kontorister her er foreslaaet nedsat fra 308 til 275, medens Betalingen for det præsterede Arbejde samtidig forsøges.

Den under Nr. 2 foreslaaede Ændring er en Overgangsbestemmelse af forbigaaende Betydning. Da Toldassistenterne efter Ændringsforslaget Nr. 1 for Fremtiden faa deres Alderstillaeg beregnet efter Udnævnelsen som Assistent, finder man det rigtigt at tilføje Lovforslaget en Bestemmelse gaaende ud paa, at Medhjælperinden regnes det ældre Personale til gode ved Fastsættelsen af Alderstillaeg. Derved opnaar man Lighed for Loven, og det første Alderstillaeg af 100 Kr. vil i Reglen alligevel ikke forfalde til Betaling, før vedkommende Funktionær er bleven 30—32 Aar gammel og har tjent Toldvæsenet i 15—16 Aar.

Eksempelvis anføres, at en i 1882 tiltraadt Toldkontorist, der den 1ste April 1892 er bleven ansat som Medhjælper og den 1ste April 1896 har faaet sin Udnævnelse som Assistent, efter den her foreslaaede Ordning vil faa sit første Alderstillaeg af 100 Kr. beregnet fra 1ste April 1899. Det andet Alderstillaeg falder derefter den 1ste April 1902, 10 Aar efter Udnævnelsen til Medhjælper. Hvis den under Nr. 2 foreslaaede Ændring ikke blev vedtaget, vilde hans første Alderstillaeg i Henhold til den gamle Beregning forfalde i 1901, og det andet i Aaret 1906.

Ændringsforslagets Nr. 3 gaar ud paa Fastsættelsen af den Regel, at 40 % af